

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Quid ante crucifixionem Dominus pertulerit. Capvt II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

ex immenso amore susceperis vel cōtraxeris.
 SAP. Quanto me ab amore magis superari,
 mortisq; deformitate maiori affici passus sum,
 tanto etiam menti bene constitutæ sum ama-
 bilior. Ingens vis charitatis meæ in ineffabili
 passionis meæ acerbitate relucet, haud aliter
 quā Sol in suo splendore, vernans rosa in suo
 odore, & ignis vehemens in flagranti suo æstu
 & ardore. Attento igitur & pio auscultes ani-
 mo, quā amanter, quā cruciabiliter tua
 causa perpeffus sim.

Qualiter
 Christi chari-
 tas in eius
 passione elu-
 ceat.

*Quid ante crucifixionem Dominus per-
 tulerit.*

CAPVT II.

POST peractam cum discipulis meis cœ-
 nam vltimam, cū in monte me obtu-
 liffem, ac resignassem ad perferendū mor-
 tis horrendæ supplicium, eamq; mihi prope-
 diem imminere sentirem, præ angustia tener-
 rimi cordis mei ac totius corporis pressura, sã-
 guinem sudavi: deinde atrociter captus, dirẽ
 ligatus, miserandum in modum abductus fui.
 Eadem nocte verberibus, sputis, oculorum ob-
 uelatione indignè & contumeliosè me tracta-
 runt. Coram Caipha iniquè accusatus & mor-
 ti adiudicatus fui. Erat sanè miseria, purissimã
 Matrem meam ineffabili cordis dolore corre-
 ptam cernere, ab eo tempore quo me tantis vi-
 dit angustijs laborantem, donec essem in crucẽ
 suspensus. Ad Pilatum summa cum ignominia
 me adduxerunt, falso detulerunt & accusarūt,
 mortis sententia plectendum censuerunt. Scia-
 bant

Quanta qua-
 liate Iesus
 pro nobis sit
 passus.

A 3 bant

D. HENRICI SVSONIS

bant illi coram me terribili adfpectu, non aliter quàm immaniffimi gigantes : & ego inter illos vt ouis mansuetiffima affiftebam. Apud Herodem idem ipfe, licet æterna fim Sapiétia, in albavefte irridiculè delufus fui. Corpus meum elegantiffimum crudelibus flagellorum i-ctibus miserè confoiffum ac dilaceratum fuit. Sacrofanctum caput meum fpinis confixerunt: & faciem gratiffimam fputa & fanguis oppleuerunt. Atque ita mortis fententia damnatum, cum cruce me turpiter & miserabiliter ad vltimum ferendum fupplicium eduxerunt. Terribiles in me voces & rugitus dabant, ita vt procul audiretur : Crucifige, crucifige hominem nefarium.

MI N. Heu Domine, fi tam acerba funt tuæ paffionis initia, qualiter erit eius exitus? Reuera fi brutum animal hoc pacto coram me tractari cernerem, vix ferre poffem. Quanto igitur dolore cor animamquæ meam conficere iure debet paffio tua? Eft tamen hic quod magna me admiratione afficit. Ego enim dulciffime Deus non nifi Diuinitatem tuam uõffe cupio : & tu mihi humanitatem commemoras. ego tuam aucto experiri dulcedinem, & tu amaritudinem proponis tuam. Mihi non nifi ad vbera pendere liberet, & tu me ad certamina inffituis. Quidnam hoc tibi vult Domine Deus?

Delicia quæ
quali mole-
ftia obtinèdæ
Humanitas
Chrifti via ad
diuinitatem:
eiufdem paf-
fio ortium ad
eandem.

SA P. Nemo poteft ad Diuinitatis meæ celfitudinem, neque ad inſolitam pertingere fua-uitatem, nifi ante per humanitatis meæ ducatur amaritudinem. Nam quo quispiã fine hac altius conſcèdere niſus erit, eo profundius col-
labetur. Humanitas mea iter eſt, quo pergatur.

Paffio

Passio mea ostium est, per quod ingredi oportet, quisquis id, quod tu concupiscis, velit adipisci. Faceſſat igitur cordis tui pusillanimitas, & ad me huc in circum militaris strenuitatis accede. Neque enim fas est seruum delictis dissolui, vbi Dominum suum videt in acie fortiter configere. Equidem te meis nunc armis communiam siue induam. Ita enim necesse est passionem meam omnem vt ipse quoque experiaris pro viribus. Sume igitur animum plane virilem: certus, crebras tibi cordis perferendas mortes, antequam naturam possis sub iugum mittere, atque etiam præ angoribus cruenti sudoris, quem multijuges acerba afflictiones, quibus te mihi præparatum efficiam tibi expriment. Enimvero hortum aromaticum tuorum rubicundis adspargam floribus. Contra morem tuum & inolitas consuetudines vinculis implicaberis & constringeris: Ab aduersariis meis clandestinis sæpe vexabere calumnijs, & propalam confunderis. Multa in te ferentur iudicia temeraria. Passionem meam in tuo pectore materna fide & intima charitate circumferes. Complures perpeti habebis religiosæ vitæ tuæ iniquos iudices & calumniatores. Ita fiet, vt pia instituta tua ab hominum viuendi consuetudine crebro ceu fatua irrideantur, corpus tuum inexercitatum dura & aspera videndi ratione flagelletur & castigetur, atque nugatorie coroneris sanctæ vitæ tuæ obrectationibus, quibus ea pessum premetur. Indè verò mecum educeris, & miserabile illud crucis ferendæ iter conficies, vbi propriæ renunciaueris voluntati, te ipsum abnegaueris, & à creaturis omnibus

Quæ prius quam naturam vincas ferenda.

Abnegatio quæ cui maxime necessaria.

busvsque adeo te seruaueris liberum & expeditum in ijs, quæ possint æternæ salutis tuæ aliquod obijcere impedimentum, vt aliquis iam iamq; moriturus, & nec quicquam posthac cū hac vita commercij habiturus.

MIN. Dura sunt & molesta audi tū ea, quæ commemoras Domine. Totus hinc corpore contremisco. Et quæ tandem cuncta hæc perferre poterō? Liceat, oro, Domine pace tua quippiam percontari. Itāne tu æterna Sapientia aliud nō poteras excogitare consilium siue modum, quo & me seruares, & tuum mihi amorē testatum efficeres, vt & tibi ipsi à tam duris parceres perpeccionibus, & mihi non esset opus tā acerbè tecum pati? *Quam stupēda sunt iudicia tua!*

Rom. II.
Abyssus quæ,
quanta que.

Incarnatio-
nis & passio-
nis Christi
modus quam
fuerit oppor-
tunus.

SAP. Abyssum impenetrabilem occultorū iudiciorum meorum, quibus ego cuncta moderator pro sempiterna providentia mea, nemo peruestigare debet, quandoquidem à nemine compræhendi vel attingi potest. Et tamen eisdem ipsi, & id quod tu proposuisti, & multa alia fuissent possibilis, quæ tamen nunquam fiunt. Atqui id certū tibi sit, vt nunc sese res creatæ habent, nullum alium potuisse conuenientiore reperiri modum. Author naturæ non tam id spectat, quid ipse possit in rerum natura, quàm quid cuiq; rei maximè congruum sit: atq; iuxta hoc etiam operatur. Qua igitur ratione melius potuissent homini innotescere secreta Dei, quam per assumptam à Christo humanitatem? Qui ex inordinata delectatione ipse se gaudio priuârat, quo alio modo potuisset ordinatius siue conuenientius ad æterna reduci gaudia? *Viam minimè tritam asperæ & dispectæ*

dispectæ vitæ quis tandem ingredi vellet, nisi eam Deus ipse calcaret? Tu quidem si morti es- ses obnoxius, & alius in se reciperet mortis sē- tentiam, qua is alia ratione maiorem erga te fidem & charitatem declarare, aut efficacius ad redamandum te prouocare posset? Quem igitur immensus amor, inexplicabilis misericor- dia, præclara Diuinitas, purissima humanitas, fraterna fides, candida & suavis amicitia mea ad medullitū me redamandum non extimu- lat neque permouet, æquid tandem saxum il- lius pectus emollire queat? Consule (si libet) creaturarum omnium pulcherrimum ordi- nem, vtrumne alio decentiori modo seruare iustitiam, ineffabilem exhibere misericordiā, humanam euehere ac nobilitare naturam, im- partiri bonitatem meam, cælum & terram cō- ciliare potuerim, quàm acerbissimam feren- do mortem?

MIN. Iam quidem sublucet mihi, planequæ animaduertere mihi videor, ita esse vt asseue- ras Domine: & quisquis non omnino rudis & cæcus est, velitq; rem iusto perpendere iudicio, in tuam eat sententiam necesse est, atq; hunc ip- sum decentissimum modum quibusuis alijs siue modis siue vijs anteponat, Interim nihilo- minus pigro ac corruptibili corpori molesta est tui imitatio.

SAP. Nihil te frangant passionis meæ se- ctanda vestigia. Cui enim ad eum Deus cordi est, siue intus virtus est, vt erux ipsa quoque faci- lis sit toleratu ac leuis, non habet sanè quod Compatien- di Christo fructus quan- tus. conqueratur. Nemo ex me plus capit inusitata dulcedinis, quam qui acerbissima mecum ama- tus.

A 5 ritu-

ritudinē laborat. Coricis acerbitatem ille potissimum queritur, cui non est comperta nuclei dulcedo. Iam magna ex parte certamen peregrisse censendus est, qui meo nititur praesidio & adiutore.

MIN. Hisce tuis consolatorijs sermonibus ita sum animatus Domine, ut mihi videar in te posse omnia & agere & perpeti. Precor igitur, ut tuæ passionis thesaurum penitus mihi explices, eamque latius prosequaris.

Ut Dominus in cruce secundum exteriorē hominem affectus fuerit.

CAPVT III.

SAP. Suspenso & affixo me ad sublimē crucis stipitem, (quod equidē nimio ex amore tua & Mortalium omnium causa pertuli) tota corporis mei habitudo vel species miserandum in modum immutata fuit. Ilustres oculi mei suum perdidere lumen, ac euerbebant: Diuinæ aures ludibrijs & blasphemijs complebantur: præclarus olfactus tetro verabatur odore: Os suavissimum acerba cruciabat potio: tactus tenerimus duris torquebatur plagis. Non erat mihi vlla tunc ex toto orbe terrarum vel modica quies ac refrigerium. Enimvero sacrosanctum caput meum: præ dolore & incommodis hærebat pendulum collum forma conspicuum, immitissimis contusum erat verberibus: nitidissimam faciem putentia deturparant phlegmata: color integerrimus, in pallorem versus erat. Denique vique adeo decor omnis corporis mei extabuit, ut nihil

Crucifixi
suo dolor quis
& quæritus.

lepro-